EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 6.7.2022
COM(2022) 326 final

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN PARLAMENTILLE

elintarviketietojen antamisesta kuluttajille annetussa asetuksessa (EU) N:o 1169/2011 komissiolle siirretyn säädösvallan käyttämisestä

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN PARLAMENTILLE

elintarviketietojen antamisesta kuluttajille annetussa asetuksessa (EU) N:o 1169/2011 komissiolle siirretyn säädösvallan käyttämisestä

1. Johdanto

Tämä kertomus täyttää elintarviketietojen antamisesta kuluttajille 25. lokakuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011[1], jäljempänä 'elintarviketietoasetus', 51 artiklan 2 kohdassa komissiolle asetetun velvoitteen. Elintarviketietoasetuksessa säädetään yleisistä periaatteista, vaatimuksista ja velvollisuuksista, jotka liittyvät elintarviketietoihin ja erityisesti elintarvikkeiden merkintöihin. Elintarviketietojen antamisella on pyrittävä kuluttajien terveyden ja etujen suojelun korkeaan tasoon antamalla loppukuluttajille perusta tietoon perustuvien valintojen tekemistä ja elintarvikkeiden turvallista käyttöä varten, kiinnittäen erityistä huomiota terveydellisiin, taloudellisiin, ympäristöön liittyviin, sosiaalisiin ja eettisiin näkökohtiin.

Elintarviketietoasetuksen 51 artiklan 2 kohdassa komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä seuraavissa säännöksissä tarkoitetuista aiheista:

- 9 artiklan 3 kohta: komissio voi vahvistaa perusteet, joiden mukaisesti yksi tai useampi pakollinen tieto voidaan ilmaista kuvin tai tunnuksin sanojen tai numeroiden sijasta sen varmistamiseksi, että kuluttajat voivat saada nämä tiedot muilla keinoilla kuin sanoin ja numeroin. Tässä yhteydessä on varmistettava sama tietojen taso kuin sanoin ja numeroin ja on voitava osoittaa, että kuluttajat ymmärtävät ne yhdenmukaisesti.
- 10 artiklan 2 kohta: komissio voi muuttaa liitettä III, jossa vahvistetaan tietyntyyppisistä elintarvikkeista tai elintarvikeryhmistä toimitettavat pakolliset lisätiedot, jotta voidaan varmistaa kuluttajainformaatio kyseisten elintarvikkeiden osalta ja ottaa huomioon tekniikan edistyminen, tieteen kehitys, kuluttajien terveyden suojelu tai elintarvikkeen turvallinen käyttö.
- 12 artiklan 3 kohta: kun se on tiettyjen pakollisten tietojen kannalta soveliaampaa, komissio voi säätää perusteista, joiden mukaan tietyt pakolliset tiedot voidaan ilmaista muulla tavoin kuin pakkauksessa tai etiketissä. Näissä tapauksissa on varmistettava kuluttajien kannalta sama tietojen taso, kun voidaan osoittaa, että kuluttajat ymmärtävät ne yhdenmukaisesti ja että kuluttajat käyttävät laajalti näitä keinoja.
- 13 artiklan 4 kohta: komission on vahvistettava pakollisten tietojen luettavuutta koskevat säännöt asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Rajoittamatta 16 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamista komissio voi myös ulottaa vaatimuksen, jonka mukaan elintarvikkeen nimi, elintarvikkeen nettopaino ja yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävien juomien todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina esitetään samassa nähtävissä olevassa kentässä, koskemaan pakollisia lisätietoja elintarvikkeiden tiettyjen erityistyyppien tai ryhmien osalta.
- 19 artiklan 2 kohta: ottaen huomioon tietyntyyppisten elintarvikkeiden tai elintarvikeryhmien ainesosaluettelon merkitys kuluttajalle, komissio voi

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).

poikkeustapauksissa täydentää luetteloa elintarvikkeista, joista ei vaadita ainesosaluetteloa, edellyttäen että poisjättäminen ei johda siihen, että loppukuluttaja tai suurtaloudet eivät saa riittävästi tietoa.

- 21 artiklan 2 kohta: komission on tarkasteltava uudelleen liitteessä II olevaa allergioita tai intoleransseja aiheuttavien aineiden tai tuotteiden luetteloa ja tarvittaessa saatettava se ajan tasalle, jotta voidaan varmistaa parempi kuluttajainformaatio ja ottaa huomioon viimeisin tieteellinen ja tekninen tieto.
- 23 artiklan 2 kohta: komissio voi sen varmistamiseksi, että kuluttaja ymmärtää paremmin merkinnöissä olevat elintarviketiedot, vahvistaa tiettyjen määrättyjen elintarvikkeiden osalta tavan ilmaista sisällön määrä muulla tavoin kuin tilavuusyksikköinä (litraa, senttilitraa, millilitraa) nestemäisten tuotteiden osalta ja painoyksikköinä (kilogrammaa, grammaa) muiden tuotteiden osalta.
- 30 artiklan 6 kohta: komissio voi muuttaa tietoja lisäämällä tai niitä poistamalla pakollista ravintoarvoilmoitusta täydentävien tietojen luetteloa (30 artiklan 2 kohta); ravintoarvoilmoituksen tietoja, jotka voidaan toistaa (30 artiklan 3 kohta); vapaaehtoisen ravintoarvoilmoituksen sisältöä, jos se annetaan alkoholijuomissa, joiden alkoholipitoisuus on alle 1,2 prosenttia (30 artiklan 4 kohta); sekä pakkaamattomista elintarvikkeista annettavan vapaaehtoisen ravintoarvoilmoituksen sisältöä (30 artiklan 5 kohta), jotta näiden tietojen merkitys voidaan ottaa huomioon.
- 31 artiklan 2 kohta: komissio voi vahvistaa muuntokertoimet vitamiineille ja kivennäisaineille, jotka voidaan ilmoittaa ravintoarvoilmoituksessa, jotta näiden vitamiinien ja kivennäisaineiden pitoisuudet elintarvikkeissa voidaan laskea tarkemmin.
- 36 artiklan 4 kohta: sen varmistamiseksi, että kuluttajat saavat asianmukaiset tiedot silloin, kun elintarvikealan toimijat antavat erilaisin perustein vapaaehtoisia elintarviketietoja, jotka voivat johdattaa kuluttajaa harhaan tai hämmentää kuluttajaa, komissio voi säätää 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tapausten lisäksi muista tapauksista, joissa on annettava vapaaehtoisia elintarviketietoja.
- 46 artikla: komissio voi muuttaa liitteitä teknisen ja tieteellisen kehityksen, kuluttajien terveyden tai kuluttajien tiedontarpeen huomioon ottamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta edellä tarkoitettujen, liitteiden III ja II muuttamista koskevien 10 artiklan 2 kohdan ja 21 artiklan 2 kohdan soveltamista.

2. Oikeusperusta

Elintarviketietoasetuksen 51 artiklan 2 kohdan nojalla komissiolle siirrettiin valta antaa delegoituja säädöksiä 9 artiklan 3 kohdan, 10 artiklan 2 kohdan, 12 artiklan 3 kohdan, 13 artiklan 4 kohdan, 18 artiklan 5 kohdan, 19 artiklan 2 kohdan, 21 artiklan 2 kohdan, 23 artiklan 2 kohdan, 30 artiklan 6 kohdan, 31 artiklan 2 kohdan, 36 artiklan 4 kohdan ja 46 artiklan nojalla aluksi viideksi vuodeksi 12. joulukuuta 2011 lähtien. Komission oli esitettävä elintarviketietoasetuksessa sille siirretyn säädösvallan käyttämistä koskeva kertomus viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa on määrä jatkaa ilman eri toimenpiteitä viiden vuoden pituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

Komissio antoi 11. maaliskuuta 2016 ensimmäisen kertomuksen elintarviketietoasetuksen nojalla siirretyn säädösvallan käyttämisestä[2]. Kertomuksessa kuvattiin kyseisen ajanjakson aikana toteutetut toimet.

3. Siirretyn säädösvallan käyttäminen

Komissio ei ole todennut 11. maaliskuuta 2016 alkaneella ja nykyhetkeen ulottuneella ajanjaksolla tarvetta käyttää elintarviketietoasetuksessa sille siirrettyä säädösvaltaa. Vaikka tämä säädösvallan siirto on kokonaisuudessaan edelleen tarkoituksenmukaista, päätös olla käyttämättä siirrettyä säädösvaltaa on perustunut kyseisen ajanjakson aikana toteutettuun säädösvallan siirron piiriin kuuluvien näkökohtien säännölliseen ja perusteelliseen arviointiin, joka perustuu kansallisilta viranomaisilta, kuluttajilta ja sidosryhmiltä saatuun palautteeseen ja elintarviketietoasetuksen täytäntöönpanosta saatuihin kokemuksiin.

Elintarviketietoasetuksen 13 artiklan 1–3 kohdassa säädetään pakollisten tietojen esittämistä koskevista vaatimuksista, jotta ne ovat helposti havaittavissa, luettavissa ja tarvittaessa pysyviä. Asetuksen 13 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä liitteessä IV asetetaan luettavuuden varmistamiseksi vähimmäiskirjasinkokoa koskevat vaatimukset ottaen huomioon materiaalin pinta. Elintarviketietoasetuksen 2 artiklan 2 kohdan m alakohdassa määritellyllä ’luettavuudella’ tarkoitetaan myös muita esittämistapaan liittyviä seikkoja, kuten kirjasinten välistä etäisyyttä, rivien välistä etäisyyttä, viivan paksuutta, tekstin väriä, kirjasinlajia, kirjasinten leveyden ja korkeuden välistä suhdetta sekä kirjoituksen ja taustan kontrastia. Tältä osin asetuksen 13 artiklan 4 kohdassa annetaan komissiolle tehtäväksi vahvistaa pakollisten tietojen luettavuutta koskevia täydentäviä sääntöjä asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Elintarviketietoasetuksen 13 artiklan 1–3 kohdan täytäntöönpanossa ei ole tähän mennessä ilmennyt mitään näyttöä siitä, että nykyiset säännöt eivät riittäisi takaamaan pakollisten tietojen luettavuutta. Kun otetaan huomioon, että yleisenä tavoitteena on saavuttaa oikea tasapaino kuluttajansuojan ja joustavuuden välillä, jotta elintarvikealan toimijat voivat harjoittaa liiketoimintaansa sujuvasti, komissio ei ole tänä ajanjaksona katsonut aiheelliseksi panna täytäntöön sille siirrettyä säädösvaltaa ottaa käyttöön pakollisten tietojen luettavuuteen liittyviä lisävaatimuksia.

Lisäksi komission on elintarviketietoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan nojalla tarkasteltava järjestelmällisesti uudelleen allergioita tai intoleransseja aiheuttavien aineiden tai tuotteiden luetteloa, joka sisältyy liitteeseen II. Tämän pysyvän arvioinnin perusteella komissio saattaa tarvittaessa luettelon ajan tasalle varmistaakseen kuluttajien paremman informoimisen ja ottaakseen huomioon viimeisimmän tieteellisen kehityksen ja teknisen tiedon. Tämän säännöksen mukaisesti komissio on kyseisenä ajanjaksona seurannut tarkasti allergioita tai intoleransseja mahdollisesti aiheuttavien aineiden tai tuotteiden tilannetta eikä ole löytänyt mitään näyttöä, joka viittaisi siihen, että elintarviketietoasetuksen liitteen II muuttamiseksi olisi toteutettava lisätoimia.

Kuten 11. maaliskuuta 2016 annetussa komission kertomuksessa sille siirretyn säädösvallan käyttämisestä ilmoitettiin, elintarviketietoasetuksen 18 artiklan 5 kohta kumottiin 1. tammikuuta 2018.

---

[2] Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle elintarviketietojen antamisesta kuluttajille annetussa asetuksessa (EU) N:o 1169/2011 komissiolle siirretyn säädösvallan käyttämisestä (COM(2016) 138 final).

4. Päätelmät

Komissio ei ole 11. maaliskuuta 2016 jälkeen käyttänyt sille asetuksella (EU) N:o 1169/2011 siirrettyä säädösvaltaa. Se pyytää Euroopan parlamenttia ja neuvostoa ottamaan huomioon tämän kertomuksen.